

◆ Ali Ağır

Hüzün Deryası

Hangi kapısı açsam,
Karşıma hüzün çıkar.
Hangi dereyi geçsem,
Sular hep hüzün akar.

Ateş düşer ocağa,
Yaş süzülür yanağa,
Can karışır toprağa,
Çiçekler hüzün kokar.

Göklerin rengi siyah,
Renkler kayboldu, eyvah!
Beklediğim her sabah,
Ufkuma hüzün çöker.

Erimim içten içe,
Ruhumda bir kelepçe,
Ben huzur bekledikçe,
Bulutlar hüzün döker.

Dünya, kocaman kafes,
Ne bir ışık, ne bir ses..
Aldığım her bir nefes,
Gönlüme hüzün dokur.

Günler matem hamalı,
Haftalar dert kumsalı,
Aylar dünden yaralı,
Seneler hüzün çeker.

Acılarım bir nehir,
Odam kandilsiz kabir,
Bu ne garip bir hâldir,
Hüznümü hüzün yıkar.

